

Alena Krčková

Paní Krčková se narodila v roce 1929 v Libušíně, v domě č. p. 438. Tento dům postavili její rodiče, do dnešního dne v něm žije její sestra. Maminka byla švadlena.

Paní Krčková prožila své dětství v těžkých dobách druhé světové války. Jako dítě ji nevnímala tak intenzivně jako dospělí. Měli malý domeček se zahrádkou. Na zahrádce si pěstovali zeleninu, ovoce a chovali drobné zvířectvo. Pohledem dnešním bychom jim mohli závidět zdravotně nezávadné a prakticky BIO potraviny. V těchto dobách nebylo běžné vlastnit ani radiopřijímač, natož třeba televizi. Proto své dětství prožila venku, na ulici a se svými vrstevníky. Hráli společenské hry, sportovní hry, povídali si, koupali se a užívali si spoustu dalších dětských aktivit. Na své dětství ráda vzpomíná.

Od první třídy navštěvovala naši základní školu v Libušíně. Školu měla moc ráda a těžko se s ní loučila. Po ukončení ZŠ v roce, bylo jí 14 let, nastoupila do zaměstnání. Tehdy bylo těžké dostat se na školu. Musela prokázat svůj nežidovský původ, aby vůbec měla možnost dále se vzdělávat. Bohužel, i když se jí podařilo vše prokázat, na další školu se nedostala. Začala pracovat v místní záložně, kde zůstala až do důchodu. Pracovala tam rovných 50 let, protože tam byla spokojená a dělala to, co jí moc bavilo. Školu dokončila až po válce.

Ve svém volném čase chodila cvičit do „Sokola“. Dokonce byla jako dorostenka na posledním Všesokolském sletu, na kterém společně se svými známými provolávala heslo: Ať žije Beneš! Moc ji mrzelo, že byl v roce 1948 Sokol rozpuštěn.

Svůj život v socialistickém Československu hodnotí jako běžný. Narodily se jí dvě děti, první v roce 1958. Prvorozený syn vystudoval vysokou školu, odmítl vstoupit do KSČ. Druhý syn se narodil v roce 1965. Také vystudoval vysokou školu. Oba hráli házenou, sportovali, ale nijak se politicky neangažovali. Na životě po sametové revoluci se jí nejvíce líbilo, že se mohlo volně cestovat a děti mohly studovat co chtěly.

Dnes je již paní Krčková v důchodu. Mnozí z nás by jí mohli závidět její vizáž i vitalitu. Snaží se stále udržovat sociální kontakty mezi svými vrstevníky a dalšími spoluobčany. Je velice příjemná, empatická, ochotná a veselá.

